

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

02 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Nicolae Gordilă,

judecători – Liliana Catan și Iurie Diaconu,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Ungheni din 02 august 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 ianuarie 2014, declarat de către inculpatul,

Olari Stepan Vasile, născut la 15 august 1969, originar din s. Mircești, r-l Ungheni, domiciliat în mun. Chișinău, str. Piața Unirii 1/32.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță: 09.01.2013-02.08.2013
2. în instanța de apel: 04.09.2013-30.01.2014
3. în instanța de recurs: 27.05.2014 - 02.07.2014

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Ungheni din 02 august 2013, Olari Stepan Vasile, a fost condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

A fost încasat de la Olari S. în beneficiul lui Foșnea Simion, cheltuielile pentru asistența juridică în sumă de 4 000 lei.

Acțiunea civilă înaintată de Foșnea S., privind încasarea prejudiciului material și moral a fost admisă în principiu, urmînd a fi examinată în procedură contencioasă.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit, că Olari S.P., la 31.08.2012 în jurul orei 20.00, în fața porții gospodăriei lui Foșnea Simion din s. Mircești, r-l Ungheni, în urma unui conflict apărut spontan, i-a aplicat ultimului lovituri pe corp cu pumnii și picioarele provocîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 146 D din 14.09.2012, vătămări corporale medii.

Acțiunile lui Olari S.P., au fost încadrate în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, *vătămarea intenționată medie a integrității corporale.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Procuror, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Olari S.P. să fie condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a invocat, că pedeapsa aplicată inculpatului nu-și va atinge scopul de reeducare, deoarece acesta anterior a mai fost condamnat și nu și-a făcut concluzii respective.

3.2 Partea vătămată și avocatul său, Avram Mihail, prin care au solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat, la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului au invocat că instanța de judecată aplicând prevederile art. 90 Cod penal, i-a stabilit inculpatului o pedeapsă penală prea blândă în raport cu fapta săvârșită și personalitatea lui. Consideră, că anume pedeapsa de 2 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, solicitată de acuzatorul de stat, își va atinge scopul în sensul restabilirii echității sociale, corectării condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și din partea altor persoane. Susțin, că inculpatul fiind la libertate prezintă un pericol real pentru vătămată, Foșnea S., care locuiește de unul singur la marginea satului, deoarece inculpatul anterior a mai fost condamnat.

3.3 Inculpatul, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat.

Invocă în motivarea apelului său, că nu a săvârșit fapta ce i se încredințează. Menționează că, în timpul încăierării cu Foșnea S., ultimul s-a repezit să-l lovească, însă s-a împiedicat și a căzut cu coastele din partea dreaptă a corpului peste niște pari de beton. La fel invocă că, la ancheta preliminară și la începutul examinării cauzei în instanța de judecată însăși, Foșnea S., declara că pe el l-au bătut 3 persoane - pentru ca mai apoi să se dezică de afirmațiile date anterior. Indică că, în instanța de judecată medicul legist, Panici A., a menționat că fractura coastelor 6-7 pe dreapta putea fi pricinuită prin căderea pe o suprafață denivelată, însă doar prin predarea accelerației sau forței din exterior. În alte circumstanțe, fractura coastelor sus menționate se exclude.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 ianuarie 2014, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, că instanța de fond a examinat cauza multiaspectual, a dat apreciere probelor prezentate prin prisma pertinentei, concludenței și coroborării lor, just a reținut starea de fapt și de drept, și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

Instanța de apel a relevat că declarațiile părții vătămate cu certitudine confirmă vinovăția inculpatului și exclude orice dubiu în acest sens, deoarece au fost consecvente pe tot parcursul urmăririi penale, le-a susținut în cadrul

confruntării cu inculpatul și în timpul verificării declarațiilor sale la locul infracțiunii, care au fost confirmate și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 146 D din 14.09.2012. Astfel cumulul menționat de probe combat versiunea părții apărării precum că partea vătămată și-a fracturat coastele în rezultatul căderii peste niște pari de beton.

La fel, instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele apărării precum că inculpatul nu este vinovat, deoarece din declarațiile inculpatului, rezultă că a avut un conflict cu partea vătămată și că s-a bătut cu acesta, ceea ce indică că anume el i-a cauzat lui Foșnea S. leziuni corporale medii, cu dereglarea sănătății de lungă durată.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a opinat că prima instanță s-a condus de prevederile art. 61, 75 Cod penal, ținând cont de personalitatea inculpatului, care se caracterizează pozitiv, anterior a fost judecat, însă antecedentele penale au fost stinse, astfel fiindu-i stabilită pedeapsă în limitele sancțiunii art. 152 alin. (1) Cod penal și care își va atinge scopul. În astfel de împrejurări, instanța de apel a conchis că instanța de fond întemeiat a statuat, ca inculpatului să-i fie stabilită, conform art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei.

6. Hotărârile judecătorești sînt atacate cu recurs ordinar de către inculpat, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea acestora și pronunțarea unei noi hotărîri prin care să fie achitat. În motivarea recursului invocă argumente identice cu cele menționate în cererea de apel.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitînd respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece argumentele invocate au fost obiect de examinare în instanța de apel, unde s-a constatat că vinovăția este confirmată pe deplin. Recurentul se referă la aprecierea probelor, la starea de fapt și nu invocă careva erori procesuale.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel doar în prezența temeiurilor menționate în dispoziția normei vizate.

Recurentul își întemeiază recursul său în baza pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care de fapt prevede temeiul de recurs – *„faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”*. Colegiul, însă, remarcă, că acest temei este incident în cazul cînd faptei săvîrșite i s-a dat o altă încadrare juridică greșită, iar reieșind din textul recursului, autorul solicită achitarea sa, astfel nefiind de acord cu nici o încadrare juridică a faptei, efectuată de către instanțele de judecată. Astfel, în situația dată, Colegiul penal, întrevede semnalarea temeiului pentru recurs

prevăzută de pct. 8) al aceleiași norme și anume – „nu au fost întrunite elementele infracțiunii”.

Prin urmare se menționează că, temeiul pentru recurs semnalat de inculpat, este incident în cazurile când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Așa dar, Colegiul constată că instanțele de fond și apel, judecând cauza au verificat probele administrate legal, de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă, ținându-se cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal.

Criticele expuse de recurent, prin care susține că nu se face vinovat de săvârșirea infracțiunii imputate, precum și versiunea că fracturarea coastelor părții vătămate au survenit în rezultatul împiedicării și căderii pe o suprafață denivelată, au fost obiect de discuție la judecarea cauzei atât în instanța de fond, cât și în cea de apel, cărora instanțele le-au dat o motivare corespunzătoare, argumentată și expusă în prezenta decizie la pct. 5, soluție, pe care instanța de recurs o susține pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune.

În acest context, Colegiul penal consideră justă concluzia instanței de apel, referitor la vinovăția inculpatului, care este bazată pe un cumul de probe decisive și anume: declarațiile inculpatului, părții vătămate Foșnea S., cât și din materialele cauzei și anume: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 01.09.2012 (f.d. 13 vol. I), cu tabela foto (f.d. 14-15 vol. I); procesul-verbal de confruntare din 26 septembrie 2012, între Olari S. și Foșnea S. (f.d. 55-57 vol. I); procesul-verbal din 26 septembrie 2012 de verificare a declarațiilor părții vătămate, Foșnea S., la locul infracțiunii (f.d. 66-67 vol. I); procesul-verbal din 26 septembrie 2012 de verificare a declarațiilor inculpatului la locul infracțiunii (f.d. 68-69 vol. I); procesul-verbal din 26 septembrie 2012 de ridicare și examinare a fotografiilor care prezintă starea lui Foșnea S., după conflict (f.d. 76 vol. I); raportul de expertiză nr. 146 D din 14.09.2012, (f.d. 35); raportul de expertiză medico legală nr. 145 D din 14.09.2012 (f.d. 45-46 vol. I).

În prezenta speță, din cumulul de probe menționat în acțiunile inculpatului, se atestă prezența vădită a *laturii obiective* a infracțiunii prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal, ce constă în *fapta prejudiciabilă exprimată prin acțiunea de cauzare vătămării medii a integrității corporale sau a sănătății*, fapt confirmat prin declarațiile însuși a inculpatului, care nu a negat că a fost o bătaie, îmbrînceanță între el și partea

vătămată, la fel și partea vătămată a declarat că anume Olari S. l-a lovit de mai multe ori peste diferite părți ale corpului.

Urmările prejudiciabile sub forma vătămării medii a integrității corporale sau a sănătății, se confirmă prin raportul de expertiză medico-legală nr. 146 D din 14.09.2012 și planșa fotografică (f.d. 78-80 v. I).

Legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, element ce a fost confirmat și prin declarațiile medicului legist, Panici Anatol, (f.d. 11-14 vol. II), care a menționat că fractura coastelor 6-7 pe dreapta, putea fi pricinuită prin cădere pe o suprafață denivelată, însă doar cu predarea accelerației sau forței din exterior. În alte circumstanțe se exclude fractura coastelor menționate.

Astfel, Colegiul consideră întemeiate ipotezele deduse de către instanțele de judecată, luînd în considerație caracterul și localizarea leziunilor corporale depistate, rezultă că în urma aplicării loviturilor și îmbrîncirii de către inculpat, partea vătămată s-a ales cu fractura coastelor 6-7 pe partea dreaptă, din care motiv a fost exclusă versiunea precum că leziunile corporale au survenit din simpla cădere de la înălțimea propriului corp.

La fel nu are relevanță dacă vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății a fost produsul direct al acțiunii prejudiciabile sau dacă, din contra, ea a rezultat indirect din acea acțiune. Iar potrivit doctrinei juridice, în general la calificare nu are importanță metoda sau mijloacele pe care le-a folosit făptuitorul pentru a cauza vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății.

De asemenea, este prezentă în speță și *latura subiectivă* a vătămării intenționate medii, manifestată prin intenție directă, deoarece însuși inculpatul a relatat că i-a aplicat lovituri cu pumnul în regiunea feței, confirmat și prin declarațiile părții vătămate.

În temeiul celor menționate, Colegiul constată, că în prezenta speță s-au stabilit toate elementele infracțiunii imputate inculpatului și ca urmare, temeiul stipulat în pct. 8) alin. (1) ale art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind confirmate presupusele erori de drept invocate de către recurent.

Mai mult ca atât, instanța de recurs evidențiază că conținutul recursului este identic cu cererea de apel și ține de starea de fapt, exprimînd dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, fapt ce nu este prevăzut în art. 427 Cod de procedură penală ca temei pentru recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal, conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de către inculpat, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 02 august 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 ianuarie 2014, declarat de către inculpatul, **Olari Stepan Vasile**, în cauza penală în privința acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 23 iulie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu